

Kommende Dommer skulde misbruge en Myn- dighed, som man hidtil uden nogen Synderlig Rædsel har seet ligge i Politidirecteurens Hæn- der; men uagtet jeg saaledes ikke kan dele den Frygt, der fra flere Sider er udtalt, skal jeg dog paa den anden Side ingenlunde modsætte mig, at man indfører Appel i disse Sager, idet jeg nemlig gaaer ud fra, at naar der vir- kelig er en Frygt tilstede for, at den nye Be- stemmelse skulde lede til Misbrug, naar man nærer Frygt for den nye Institution, saa maa man meget hellere fra først af gaae forsigtigt, maaskee for forsigtigt tilværks end det Mod- satte. Det kommer i disse Forhold, saaledes som jeg tillod mig at yttre for faa Dage siden, ikke blot an paa, om der virkelig er nogen Grund til at frygte, men det kommer ogsaa an paa, at bevare Tilliden og Troen paa, at der ikke er nogen Grund til Frygt. Uagtet jeg altsaa ikke selv personlig nærer Frygt, skal jeg, naar der virkelig er Frygt tilstede fra andre Sider, ingenlunde modsætte mig denne Appel; men vil man have Appel i disse Sager, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig at være meget heldigere, at lade Appellen finde Sted til den samlede Criminal- og Politiret — her fremtræder forsaavidt et Moment for at lade den nye Ret blive en Afdeling af Criminal- og Politiretten — end at lade deslige smaa Sager gaae til Høiesteret, hvilket heller ikke i Principet vilde være heldigt, forsaavidt som man i andre Tilfælde ikke anseer det for rig- tigt at lade slige Sager gaae til Høiesteret.

Den ærebe Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) udtalte et Ønske, som jeg ganske maa dele med ham, nemlig at Politi- directeuren for Fremtiden maatte blive stillet reent hen som den, der var Chef for Politiet, hvis Opgave det er at opretholde og bevare Orden, og at han altsaa maatte blive fritaget for alle de mange forskjellige Forretninger, han hidtil har havt, og som ikke egentlig synes at henhøre til Politivirksomheden, judicielle og cri- minale, og jeg vil føie til det Forhold, hvori han staaer til Criminal- og Politiretten, og navnlig ogsaa hans Anklagemagt. Det blev nu vel udtalt af den ærebe Rigsdagsmand for Sø- og Amts 2den Valgkreds (Alberti), at Lov- udkastet maatte antages at være gaaet ud fra

den Grundtanke, at frigjøre Criminal- og Po- litiretten for dens Afhængighed af Kjøbenhavns Politidirecteur, men jeg skal tillade mig at be- mærke, at om dette end maatte være den Grund- tanke, hvorfra Lovudkastet er udgaaet, da kan det ingenlunde siges, at denne Grundtanke er bleven realiseret, idet det nemlig er klart, at det foreliggende Udcast kun kommer til at be- røre Forholdet imellem Politidirecteuren og Criminal- og Politiretten i en overordentlig ringe Grad. Lovudkastet omhandler jo kun de egentlige Politisager, hvorimod det Intet har at bestille med de criminelle Sager; hvad disse Sagers Behandling angaaer, da bliver For- holdet imellem Politidirecteuren og Criminal- og Politiretten ganske det samme som hidtil, og hvilket Forhold jo væsentligst bestaaer deri, at Criminal- og Politiretten overhovedet ikke kan inddrage nogen Sag under sin Virksomhed uden efter Henviisning fra Politidirecteuren, og at naar Criminal- og Politiretten igjennem en af sine Afdelinger har undersøgt og behandlet en Sag, hliber den derefter nærmere at tilstille Politidirecteuren, som tager Bestemmelse om, hvad der yderligere skal gjøres, om der skal optages yderligere Forhør, om Sagen skal for- følges og saa fort videre, idet han navnlig i sidste Tilfælde har at decrettere Action og be- stikker Actor og Defensor. Nu siges det i Lov- udkastets § 3, at private Politisager skulle kunne indbringes for Criminal- og Politiretten uden Henviisning fra Politidirecteuren som Mellem- mand, og at offentlige Politisager skulle kunne indbringes for Retten, deels med Henviisning fra Politidirecteurens Side, deels igjennem Klage fra den Forurettede, og det synes deraf at fremgaae, at Forbindelsen mellem Politi- directeuren og Criminal- og Politiretten til- sigtes løsnet, hvad Politisager angaaer. Jeg antager derfor ogsaa, at det, naar det i Lovudkastets § 5 siges, at der, naar Dom- meren antager, at der kan være Spørgsmaal om Anvendelsen af en høiere Straf end de ovenfor nævnte, bliver med Sagens Paakjen- delse at forholde som i andre under Criminal- og Politiretten henhørende Sager, er Meningens, at Dommeren i den nye Ret under den an- førte Forudsætning skal, naar han har sluttet sin Forundersøgelse af Sagen, sende en Udskrift